

‘Over interpretatie valt niet te twisten’

Emile Petiet (26) werkt als Trainee bij High Select, een bureau dat jonge, talentvolle academici plaatst en begeleidt bij projecten in de zorgsector. Twee jaar lang zal hij vanaf deze plek zijn ervaringen als starter in de zorg beschrijven. Als jonge financial zet hij zijn eerste schreden bij ggz-instelling Arkin.

(Emile Petiet, e.petiet@highselect.nl)

Iedere presentatie die ik in de afgelopen tijd heb gehouden over mijn onderzoeken naar DBC's en de instroom en uitstroom van eenheden bij Arkin, leverde andere vragen op. Zoveel mensen, zoveel interpretaties.

Op directieniveau werden de tientallen grafieken uit de rapportages gereduceerd tot 'we moeten sturen op de productmix'. Het clustermanagement ging dieper in op bepaalde details en zocht verklaringen voor de verschillen tussen de prestaties van het ene team ten opzichte van het andere.

Laatst hield ik een presentatie voor de wetenschapscommissie; de meest prominente vraag daar was: 'Kun je op basis van de gegevens stellen dat het verschil tussen polikliniek X en Y significant is?'

Drie zeer verschillende interpretaties - alle afgeleid van precies dezelfde informatie. En toch waren ze alle drie terecht en relevant. Enerzijds zijn de verschillen ingegeven door een verschil in focus: een directeur behandelen zal zelden op dezelfde wijze cijfers bestuderen als een professor. Anderzijds is het verhaal bij de grafieken ook van invloed; uiteraard geef ik aan wetenschappers een meer methodische toelichting dan aan een directie.

Het is leuk om te zien hoe dezelfde cijfers voor verschillende doelgroepen een verschillend verhaal kunnen vertellen. Maar bij het samenstellen van rapportages kan dat voor de maker juist een probleem zijn. Bij het schrijven van het Financieel Meerjarenbeleid loop ik hier regelmatig tegenaan. Het totaalbeeld dat ik neer wil zetten is duidelijk, maar welke grafiek ondersteunt het verhaal het beste en is ook nog begrijpelijk voor de lezer...

'Met statistiek kun je alles bewijzen' en juist daardoor is het lastig een veelzeggende en ondubbelzinnige interpretatie te geven.

Dit probleem kom ik niet alleen tegen bij het Financieel Meerjarenbeleid van Arkin. Vorige week had ik met High Select een workshop over marktwerking in de zorg. Een interessante discussie, waar een zorgaanbieder (een ziekenhuis in dit geval) en een zorgverzekeraar de nodige paradepaardjes van stal haalden: terugbrengen van het aantal algemene ziekenhuizen in Nederland, specialiseren van zorg en bovenal: sturen op kwaliteit.

Met het 'probleem' van mijn stuk uit het Financieel Meerjarenbeleid in gedachte, vroeg ik welke informatie over kwaliteit van zorg de zorgverzekeraar ging verzamelen. Daar was nog geen eenduidig beleid in. Er waren projecten gestart met een aantal zorgaanbieders over de te leveren informatie, maar die leken me vooral voor de doorgewinterde statistici interessant...

Benchmarks zijn interessant en kunnen veel informatie zichtbaar maken. Maar als je alles weet, weet je niets. Bovendien, veel informatie geeft ook aanleiding tot veel interpretaties. En als zorgaanbieder en zorgverzekeraar het eens willen worden over afrekenen op kwaliteitsparameters, zijn ondubbelzinnige cijfers een must.

Een stuk of vijf parameters per sector waar op gestuurd kan en móet worden en waar instellingen ook daadwerkelijk op afgerekend worden lijken mij wenselijk. Maar: wat ga je precies meten? En kunnen beide partijen de geleverde data echt maar op één manier interpreteren? Zulke stuurinformatie samenstellen wordt een hele lastige klus en zou daarom centraal ontwikkeld moeten worden. Maar dit staat natuurlijk lijnrecht tegenover de decentralisatie en de mogelijkheid om in de vrije sector zelf afspraken te maken met de zorgverzekeraar. Met de huidige 'marktwerking' zit een uitweg uit deze impasse er voorlopig niet in.

Zulke dilemma's zijn heel interessant, maar na ruim een half jaar in de zorg lijkt de wijsheid 'hoe meer je weet, hoe minder je weet' ook voor mij op te gaan. Volgende week geef ik een presentatie tijdens een overleg tussen een zorgverzekeraar en de afdeling Kwaliteit van Arkin. Wellicht levert een toegespitste casus me meer inzichten op. Verder blijf ik dromen en hopen en richt ik me vooral op een succesvolle laatste maand bij Arkin. Het was een zeer leerzaam eerste project waar ik veel meer uit heb gehaald dan ik van te voren had verwacht. Benieuwd wat de volgende stap mij brengt.